

بررسی تأثیر مدیریت ریسک شرکت و کمیته حسابرسی بر رتبه‌بندی اعتباری شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران

حسن ناصریان

دانشجوی کارشناسی ارشد رشته حسابداری، دانشگاه پیام‌نور، مشهد، ایران. (نویسنده مسئول)

enarpco@gmail.com

دکتر سید محمود موسوی شبیری

دانشیار حسابداری، عضو هیات علمی دانشگاه پیام‌نور، مشهد، ایران.

Mousavi1973@yahoo.com

چشم انداز حسابداری و مدیریت (دوره دوم)
شماره ۱۶ / زمستان ۱۳۹۸ (جلد اول) صص ۲۰-۳۳

چکیده

یکی از ملاحظات و مکانیزم های راهبری شرکتی در زمینه مدیریت و کنترل و نظارت بر امور شرکتهای سهامی عام، کمیته حسابرسی است. کمیته حسابرسی، کمیته فرعی هیئت مدیره و از اجزای راهبری است که در مقام مشورتی یا مصلحت اندیشی فعالیت می کند. در دنیای تجارت امروز، در راستای دست یابی به اهداف سازمانی و به منظور اطمینان از هدایت بهینه کلیه منابع، وجود واحدی به نام حسابرسی داخلی ضرورت می یابد. حسابرسان داخلی برای انجام صحیح وظایف خود نیاز به پشتیبانی و تعامل مدیران سازمان از جمله کمیته حسابرسی دارند. حسابرسی داخلی و کمیته حسابرسی از جمله ارکان نظام راهبری شرکتی می باشند که فعالیت شان در راستای اجرای صحیح رویه های راهبری شرکتی حائز اهمیت است. برقراری رابطه واحد حسابرسی داخلی و کمیته حسابرسی نیز تاثیر ژرفی بر راهبری شرکتی دارد. بدون وجود تعامل مناسب با واحد حسابرسی داخلی، کمیته حسابرسی قادر به اجرای نقش ها و مسئولیت های متعدد نیست. بدین منظور ۱۰۰ شرکت از بین شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار که در بازه زمانی ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۶ دارای چسبندگی هزینه بوده و اطلاعات لازم برای محاسبه متغیرهای پژوهش را داشته‌اند به‌عنوان نمونه انتخاب گردیدند. نتایج پژوهش حاضر نشان داد که مدیریت ریسک شرکت دارای تأثیر مثبت و معنادار بر رتبه‌بندی اعتباری شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران است. همچنین نتایج پژوهش حاضر نشان داد که کمیته حسابرسی دارای تأثیر مثبت و معنادار بر رتبه‌بندی اعتباری شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران است.

واژه های کلیدی: اعتبار شرکت، کمیته حسابرسی، ریسک شهرت، حاکمیت شرکتی.

مقدمه

اعتبارسنجی به معنای ارزیابی و سنجش توان بازپرداخت متقاضیان وام و تسهیلات مالی و عدم بازپرداخت اعتبارات دریافتی از سوی آنها می‌باشد. در سال ۱۹۹۶ برای تعیین ورشکستگی شرکت‌ها، مدل رگرسیون لجستیک به‌وسیله بی ور (۱۹۶۸) به کار گرفته شد. بعدها از این مدل برای اندازه‌گیری ریسک اعتباری اوراق قرضه منتشرشده شرکت استفاده شد. یکی دیگر از